

Kalendárium

8. 4. 2015	8.00 – 13.30	Volejbal 3 + 3	Vybraní žáci 2. stupně
10. 4. 2015	9.30 – 11.00	Plavání	II. ABC
13. 4. 2015	12.45 – 13.30	Zastupitelstvo žáků	členové Zastupitelstva
13. 4. 2015	15 – 17.00	Konzultační odpoledne	rodiče a žáci
13. – 17. 4. 2015		Třídnické hodiny	všem
13. – 17. 4. 2015		Barevný týden	ŠD
15. 4. 2015		5. kolo š. ligy v miniházené – ZŠ Dobra Voda	členům kroužku
15. 4. 2015	9.00	JČ. knihovna	IV. B
15. 4. 2015	8 – 15.35	Fotbal 6 + 1 – TJ Sádky	Vybraní žáci 2. stupně
15. 4. 2015	8 – 15.35	Okr. kolo OVOV	Vybraní žáci 2. stupně
16. 4. 2015	9.00	JČ. knihovna	IV.C
20. 4. 2015	8 – 15.35	BESIP – dopravní olympiáda - školní kolo: testy, jízda zručnosti – dopravní hřiště automotoklubu	V. – IX. třída
23. 4. 2015	11 – 12.30	Plavání	III. AB
24. 4. 2015	11.50 – 13.30	Sibiř – zeměpisný pořad	VII. ABC, IX. A
24. 4. 2015	9.00	JČ. knihovna	III.B
24. 4. 2015	14.00	Projížďka kouzelným vláčkem – představení v tělocvičně školy	ŠD
29. 4. 2015	8 – 9.40	Dům umění	VIII. C

Co nám přinesla základní škola

„Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil/a na základní škole...“

1) Vždy si vezmi na toaletu svůj vlastní toaletní papír, nebo papírové kapesníky, protože WC papír se na těchto místech většinou nenachází, nebo je v opravdu špatném stavu.

2) Oběd ve školní jídelně se pokus zkonsumovat v rekordním čase, aby Tvé místo mohli obsadit jiní studenti a paní uklízečky měly radost.

3) V šatně se urychleně přezuj a tkaničky si zavaž až na chodbičce před šatnou, vyvaruj se tak ušlapání ostatními spolužáky.

4) Lavici na začátku školního roku vždy zvol tak, aby ses vyhnul ostřížím zrakům pedagogů. POZOR! Nevyhýbej se prvním lavicím, i když se to nezdá, zde zaručeně nikdy nebudeš nečekaně vyvolán. Občas budeš muset propůjčit propisku zapomnětlivému učiteli, ale za ten klid během školní výuky to stojí.

5) Když nechceš jít na ústní zkoušení, nedělej, že jsi vzduch a nesnaž se splynout s okolím, ani zalézt pod lavici. Jen upoutáš pozornost vyučujícího.

6) Náhody neexistují! Pokud Tě učitel „náhodně“ vyzkoušel podle systému matematického vzorce: datum dne krát počet chybějících žáků za celý den děleno náhodným číslem plus snad padesát možných i nemožných číselných kombinací a výpočtů, věř, to nebyla náhoda, která vyhledala Tvé jméno v třídnici.

DĚKUJEME, ŽE
JSTE SBÍRALI.

7) „Propiskové zkoušení“ je klamavý trik! Pokud pedagog otevřel sešit, či knihu se seznamem žáků

s úmyslem někoho vyzkoušet, už ji nezavře, dokud propiska „namátkově“ neukáže na několik jmen, jejichž nositelé se za pár a na pár minut stanou obětmi zkoušení. Nespoléhej na to, že když jsi na konci nebo na začátku abecedy, tak nebudeš vybrán, propiska a ruka učitele, který ji třímá v ruce, je nevyzpytatelná a velmi často má v úmyslu volit právě tvé jméno. ☺

8) Nikdy se neptej učitele: „To by mě zajímalo, na co mi *todle* bude v reálném životě?“ Určitě nikdo nechce slyšet rozhořčenou vyčerpávající odpověď, která zahrnuje všechny fráze, desítky odborných výrazů k tématu, a končí slovy: „Základní škola vás má naučit i to, co možná nebudete potřebovat v životě!“

9) Nemá cenu přemlouvat učitele, abyste nepsali předem naplánovaný test. Předem to raději vzdejte.

10) Nikdy se nehoupej na židli! A už vůbec ne po tom, co Ti to učitel několikrát řekne, protože opravdu nechceš vidět ten vítězný výraz učitele, až řekne: „Já jsem ti to říkal.“ Nestojí to za to, opravdu ne. Ani skutečnost, že pokušení může být pro leckoho vysoké, na tomto nic nemění. Mimo jiné si totiž můžeš způsobit vážný úraz.

Lenka Šináková 9.C, ilustrace Beáta Postlová 6.A

Barvy Indie

Je právě je 11.35, 13. 3. 2015, stěhujeme se do učebny zeměpisu, hledáme si židle a volná místa. Někteří žáci odcházejí pro židle, je nás hodně, kdo poznáme barvy Indie.

Zvoní a do třídy vchází Tomáš Kubeš, fotograf, novinář a spisovatel. Právě přijíždíme do Brány Indie, stěhujeme se na největší setkání velbloudů, júúú, támhle

je potetovaný slon. Nasedáme na autobus a vyrážíme na nejnavštěvovanější památku Taj Mahal, neboli hrobku na památku panovníkovu nejoblíbenější manželku, která zemřela při porodu několikátého dítěte. Taj Mahal pak panovník postavil ze zármutku, nic se její kráse nevyrovná, stejně tak jako jeho ženě.

Pak máme přestávku a my, žáci, se ptáme pana Kubeše na různé věci. Šestá hodina utíká jako voda a zazvoněním zvonku končí. Tato přednáška se nám moc líbila, byla naučná, ale i zábavná. Díky.

Tauplitz 2015

Od neděle **15. 3.** do čtvrtka **19. 3. 2015** se konal výběrový lyžák do Tauplitz v Rakousku. Pojdme se zeptat některých účastníků, jak se tam měli.

Pan učitel Petr Němec

1. Jaké bylo počasí? Byl dobrý sníh?

PN: Ráno tvrdej na lyže a odpoledne měkkej na snowboard.

2. Co ubytování? Byly hezké pokoje a celkově celá chata?

PN: Bylo klasické jako na letním táboře, ale čisto a hodně prostoru.

3. Chutnalo Vám jídlo? Jak tam vařili?

PN: Jídlo bylo výborné. Večer 3 chody a přidali nám, kolik jsme chtěli.

4. Co jste dělali po volných večerech? Byl nějaký průšvih? Hráli jste hry?

PN: Hráli jsme ping pong. Jeden večer jsme koukali na Barcelonu. Pak jsme hráli stolní hry.

5. Jaký máte celkový dojem z lyžáku?

PN: Kurz proběhl hladce. Zalyžovali jsme si všichni hezky, někteří až za svoje možnosti a síly. Žáci skvěle reprezentovali naši školu.

Aneta Pavlíčková, 7. C

1. Jaké bylo počasí? Byl dobrý sníh?

AP: Svítalo sluníčko, byla hezky vidět krajina a sníh byl dobrej.

2. Co ubytování? Byly hezké pokoje a celkově celá chata?

AP: Měli jsme krásnej, luxusní pokoj. Byla i WIFI. ☺

3. Chutnalo Vám jídlo? Jak tam vařili?

AP: Vaří dobře. Supr rohlíky a první večere byla svíčková. Ta byla nejlepší.

5. Jaký máte celkový dojem z lyžáku?

AP: Byla tam sranda a lyžák byl dobrej.

Míra Herman, 7. C

1. Jaké bylo počasí? Byl dobrý sníh?

MH: Dobrý. Sněhu mohlo bejt trochu víc.

2. Co ubytování? Byly hezké pokoje a celkově celá chata?

MH: Chata dobrá, až na koupelny na pokoji.

3. Byl nějaký průšvih?

MH: Politá zeď. ☺

4. Jaký máte celkový dojem z lyžáku?

MH: Mohlo to být lepší, ale jinak dobrý.

Rozhovor vedl a zapsal Vojtěch Scheicher 7.C

Základní škola, základy života

První den v nové a neznámé škole Dukelská byl pro račátek docela dost dobrý na rozdíl od předchozí školy, která byla tak strašná, že když jsem musela každé ráno projít dveřmi té školy, svíraly mě křeče a velký smutek. V těch chvilkách bych byla radši, kdybych místo povinné školní docházky musela trvale pracovat a přijít domů až ve dvě hodiny ráno. Pořád by to bylo lepší, než co jsem musela snášet tam.

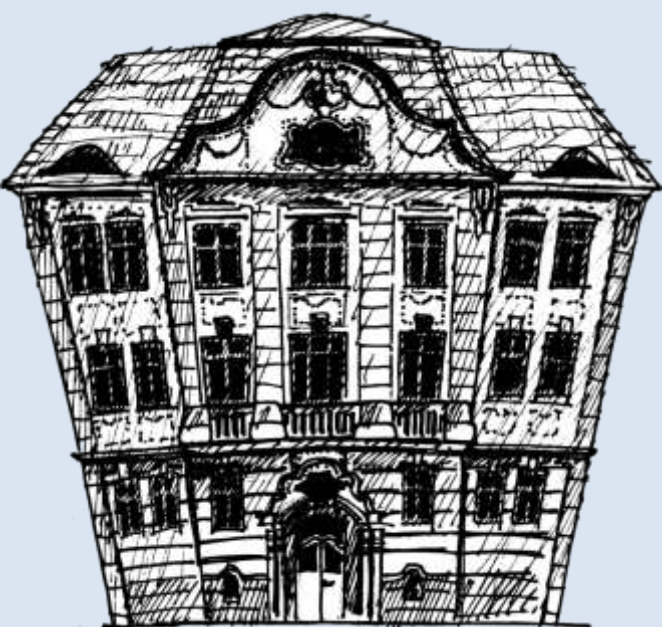
Takže není velkým překvapením, že když jsem sem přišla, cítila jsem se jako v sedmém nebi. Sympatičtí učitelé, milí spolužáci ochotní mi s čímkoliv pomoci, úplně nové užívané technologie, úžasné prostředí a tak dále.

Dokonce je u mě vidět znatelné zlepšení v učení a známkách oproti minulé škole, možná je to také tím, že jsou tu učitelé ochotní mi vše vysvětlit trochu polopatěji, ale možná je to také tím, že jsem konečně šťastná.

Po měsíci na této škole jsem přibrala dvě kila, jelikož jídlo tady je tak dobré, že si musím jít aspoň jednou přidat.

Ovšem i v ráji se najde pár nedostatků. Třeba, že pořád musím po hodině do některých učeben potajmu někoho sledovat, protože stále nevěším nebo si zrovna nevzbavím, kde ta učebna zrovna je. Dost lepší ale je, když mi někdo dá opravdné testy na rozdání, takže se ode mě nejspíš očekává, že

znám všechny spolužáky jejich jménem. Samozřejmě, že znám.... bohužel jenom jejich křestním jménem. A to je polom těžké. Pořád doufám v to, že za půl roku už se budu orientovat ve všem a ve všech.

Natalia Duspivová 7.C

Povídka...

A to jsem šel koupit jenom bonbóny!!!

Zrovna jsem šel ze školy, když mi napsal bratr Mike, který je už týden doma nemocný, abych mu koupil bonbóny. Jelikož už se mi nechtělo do města, zašel jsem do večerky. Vzal jsem za kliku, ale dveře nešly otevřít. Sakra! Vždyť mají mít ještě otevřeno! Zavzdychal jsem a pro jistotu jsem obešel obchod a koukl se do okna. Zcela se mi zastavil dech při pohledu, co se děje uvnitř. Na židli tam seděl připoutanej chlap a druhej s maskou na něj mířil zbraní. Ozval se výstřel. Strachy jsem ani nedutal. Pomalu jsem odešel od okna, obešel obchod a...

„...Au... nechte mě... nechte mě bejt!“ Někdo mi přes hlavu natáh černej pytel zřejmě nasáklej nějakým svinstvem, protože se mi špatně dýchalo. Ten někdo mě zavřel do kufru a ujížděl se mnou. V tu chvíli jsem nějak ztratil vědomí. „Co to je? Kde to jsem?“ říkal jsem si. Před sebou jsem viděl nějakou fatu morgánu, nebo jak se tomu říká. Bylo to něco modrého jako hlubiny moře. V tu chvíli jsem si to uvědomil. Hrozně mě bolela hlava.

Vždyť jsem někde pod vodou a nemůžu se nadechnout! Začal jsem mávat rukama se snahou vyplavat na hladinu, ale nešlo to. Koukl jsem se na nohy a na nich bylo asi nějaký závaží připoutaný visacím zámkem. Kde jenom může bejt klíč! Prohledávám kapsy, ale tam není. Mám ho na krku! Zajásal jsem a rychle se odpoutal. Plavu, plavu rychle nahoru! „Ááá.“ Konečně nádech! Rozhlédl jsem se kolem sebe. „Hurá!“ Policejní loď zrovna jela na obhlídku. „Pomoc!“ „Koukni se, támhle je nějaký kluk, musíme ho vytáhnout! Chyť se toho kruhu!“

Policeie mě vytáhla z vody a já jim všechno řekl. Dozvěděl jsem se, že už jsou zločinci chycený a já se pravděpodobně stal svědkem jednoho z hašteření mezi gangy. Tak se mě potřebovali zbavit. Naštěstí jsem to přežil. Policeie mě odvezla domů a předala rodičům. A jedno poučení pro příště. Bonbóny už bráchovi asi kupovat nebudu.

Vojtěch Scheicher 7.C

...a ještě jedna

Minotaurův zážrak

Byl večer a Minotaurus pustil posledního chlapce do moře. Byl vidět krásný západ slunce, ale na moře se moc hezky nedívalo, protože v něm byli vidět lidé snažící se dostat ke břehu. Někteří se topili.

„Crrr! Á zrovna mi přinesli jídlo,“ uchechl se Minotaurus.

Náčelník Řeků si myslí, že Minotaurus lidi jí, a proto mu nosí málo masa.

„A hele, vzácná návštěva. Co si ráčte přát?“ zeptal se slušně Minotaurus, když slyšel někoho bouchat na vrata labyrintu

„Ale nic,“ odpověděl Albatrolus, který se snažil otevřít a zabodnout ho mečem.

„Jau,“ zařval Minotaurus, když ho Albatrolus bodl mečem.

„Zabil jsem Minotaura,“ vychloubal se Albatrolus po vesnici.

Minotaurus se v tu chvíli ale začal probouzet.

„Co se stalo?“ zeptal se probouzející Minotaurus. Jeden vesničan to zjistil, řekl to svým kamarádům a ti zase těm svým, až se to dozvěděli úplně všichni.

„Ten lhář!!!“ řvali lidé na Albatroluse.

Utíkali za Albatrolusem a zavřeli ho do vězení a opět dávali Minotauru lidi. Minotaurus se už nechtěl dívat na topící se lidi, tak prokopl zeď labyrintu a jeho přátelé Daidalos a Ikaros vytvořili zvenku neviditelné dveře, které vypadaly jako zeď. Daidalos a Ikaros byli táta se synem. Ikaros málem zemřel, teda všichni tvrdí, že zemřel, ale on ten pád, kterému se říká Ikarův, přežil. Tak Minotaurus pouštěl lidi neviditelnými dveřmi a lidé, kteří byli už někdy u Minotaura, se ho nebáli a náčelník se divil, proč lidem nevádí k němu chodit. Nakonec to náčelník zjistil a chtěl Minotaura zabít, ale lidé Minotauru pomohli.

A proto už Minotaura nezavírají v labyrintu, ale žije volně mezi ostatními lidmi. Dodnes, věřte mi.

Monika Janderová 6.A